

Osman Barlas Hocamız...

Leziz ONARAN

Emekli Gastroenteroloji Uzmanı

Öğrenciliğimde İstanbul Üniversitesi'nde tek tıp fakültesi vardı. Bu fakültenin de dört iç hastalıkları kliniği. Böylece dört hastanenin hocalarından da ders alma zenginliğimiz vardı. Birinci iç Hastalıkları Kliniği Cerrahpaşa Hastanesindeydi. İkincisi Aşağı Gureba'da, üçüncüsü Çapa'da, dördüncü adıyla anılan tedavi kliniği de Haseki'deydi.

Klinik derslerimiz başladığında, iç hastalıkları derslerimin ilk semestrini Birinci İç Hastalıkları Kliniğinde almıştım. O kliniğin büyük hocası Ord. Prof. Dr. Muzaffer Esat Güçhan idi. Ama O, derslerimize hiç girmede. Birkaç kez koridorda gördüm. Ona hiç

ısınmadım. Derslerimize giren üç doçent hocamızı tanıdık: Afife Cenani Demirel, Osman Barlas ile Hakkı Ogan.

O klinikten etkisinde en çok kaldığım, sesini hâlâ duyar gibi olduğum, sevgili Osman Barlas'tı. Anlatısının özellikleri vardı. Söyleşir gibi, candan konuşurdu. Hastalık tablolarını büyük bir canlılıkla gözler önüne sererdi; Hasta gece karın ağrısı ile uyanıverirdi. Ateşi belli aralıklarla yükseliverirdi. Bakarsınız, bedeninde döküntüler oluverirdi. Tifüsü mü anlatıyor, ateşi on dördüncü gün düşüverirdi. Bu anlatı biçimi dikkatlerimizi uyanık tutardı. Sanki ilginç bir öyküyü dinlerdik.

O semestr amcam hastalanmış, Söke'den gelmişti. Hekim seçmek için tıp öğrencisi yeğenine başvurması doğaldı. Ben kimi tanıyorum? Osman Barlas Hocayı, muayenehanesini öğrenip, yalnız amcamın adını vererek randevuyu alıyorum. Birlikte gidiyoruz. Ben öğrencisi olduğumu saklıyorum; nereden tanıyacak! Biz tıbbiye altı yüz altmış kişi girmişiz. Amfiler dolup taşıyor. Amcamın muayenesi bitiyor. Ücretini ödeyecek. Ama Osman Bey beni tanıdığını o zaman belli ediyor. Parayı kabul etmiyor. Bana ilk uygulamalı deontoloji dersini vermiş oluyor. Bizi geçiriyor. Amcam çok sıkılıyor. Tek yapabildiği, benden de saklayarak hemşiresinin cebine bir şeyler sokmak.

Tıbbiyeyi bitirdikten sonra, Üçüncü İç Hastalıkları Kliniğine asistan girdim, on dört ay sonra da Ankara'ya taşındım, evlendim. Uzmanlığımı tamamladıktan sonra başasistan olarak orada kaldım. Sonra, eşimin Kayseri Askeri Hastanesine atanması ile ben de ona katıldım. Böylece bir Kayseri serüveni yaşadık. Oradan gene Ankara'ya döndük. Ben Gastroenteroloji topluluğuna katıldım.

Osman Barlas Hocayı sonradan gastroenteroloji toplantılarında gördüm. Aynı içtenlik, aynı güler yüz. İçimi ısıtan bir olay daha vardı; kızı da hekimdi. Genç yaşında saygı toplayan biriydi. Osman Hocamıza uygun bir durumdu bu.

Gel zaman git zaman, benim de dönencem tamamlandı. Yaş sınırından emekli oldum. İlk aşamada, Antalya'da yapılan bir kongrede plaketler verildi. Beni, Osman Barlas Hoca'nın plaketini sunmak şerefine ulaştırdılar, bunun mutluluğuna yaşıyorum.

Osman Barlas Hocamız, her aşamada örnek alınacak, sıcak, içtenlikli davranışlarıyla, yalnız bilgisiyile, öğ-

retme yeteneğiyle hekimlikte değil, bütün insanlıkta bir öncü olmuştur. En büyük özelliği de alçak gönüllülüğüdür. Onun için geçmiş zaman kipini kullanmak gerekir. Her zaman gönüllerde yaşayacak.

Tanıma olanağına kavuşamamış olanlara da onu anlatmak görevimiz. Işıklar içinde yatıyor.

ROMA ZAMANINDA TIP

Yaralanan adam savaş meydanından uzaklaştırılmak için savaş arabasına kaldırılıyor. Darboğazlı bir Etrüsk vazosunun detaylarından. Ayrıca tıbbi yetenekleri de olan Akhilleus, Patroclus'a bakım yaparken gösteriliyor. Museo Archeologico, Floransa